

LÁ THƯ MỤC VỤ

*Tâm hồn tôi là một buổi trưa hè
Toả nắng xuống lòng sông lấp lánh
Chẳng biết nước có giữ ngày, giữ tháng
Giữ bao nhiêu kỷ niệm giữa dòng trôi?
Hỡi con sông đã tắm cả đời tôi!
Tôi giữ mãi mối tình mới mẻ*

Đây là những câu thơ của thi sĩ Tế Hanh trong bài thơ Nhớ Con Sông Quê Hương. Hầu như thi sĩ Việt Nam nào cũng viết về một con sông kỷ niệm nào đó. Nhưng dù chẳng là thi sĩ, có lẽ hầu như người Việt nào cũng có những dòng sông chảy trong ký ức mình vì đối với chúng ta đất luôn gắn bó với nước nên chúng ta mới gọi quê hương là “đất nước”. Mỗi miền có một con sông làm biểu tượng. Miền Bắc có sông Hồng, miền Trung có sông Hương, miền Nam có sông Cửu Long. Ngoài những con sông đó mỗi vùng đất quê hương đều có những con sông lớn nhỏ gắn liền với từng kỷ niệm ấu thời của chúng ta như con sông quê hương của thi sĩ Tế Hanh.

Thứ hai vừa qua tôi được mời ăn BBQ bên bờ sông Swan. Hôm đó trời khá nóng, nhưng ngồi bên bờ sông gió mát mon man thổi trên mặt, thấy dễ chịu vô cùng. Tuy sông Swan không dài, không rộng như những dòng sông lớn của quê hương Việt nhưng bây giờ nó gắn liền với nhiều kỷ niệm của chúng ta, những người chọn Perth làm quê hương thứ hai. Tôi đoán có lẽ ai đang sống tại Perth cũng có những kỷ niệm buồn vui bên dòng sông này. Riêng tôi, kỷ niệm đẹp nhất với dòng sông này là thời gian tôi ở Chung Viện Saint Charles để tìm hiểu ơn gọi. Chung viện nằm ngay bên cạnh bờ sông và ở một vị trí tuyệt đẹp. Mỗi chiều tôi hay thả bộ qua cầu đi dọc theo bờ sông đọc kinh và ... nhớ những con sông quê nhà.

Lúc còn ở tiểu chủng viện Á Thánh Phụng Châu Đốc, tuy chỉ cách dòng sông một con đường nhưng lâu lâu máy bơm nước ngưng chạy ban giám đốc mới cho phép các chú đi tắm sông. Con sông Cửu Long chảy vào Việt Nam khúc này chưa chia nhánh vì mới từ Biển Hồ Kampuchia chảy ra nên rất rộng. Từ bờ bên này nhìn sang bờ bên kia chỉ thấy mờ mờ nhà cửa cây cối thôi. Nó rộng giống như con sông trong bài thơ Khúc Tình Buồn của thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên “*Người từ trăm năm, về qua sông rộng, ta ngoắc mòn tay, trùng trùng gió lộng*”. Khi chuyển đò ngang rời bến ra giữa dòng thì có ngoắc mòn tay cũng chẳng ai thấy mà chỉ thấy gió sông lồng lộng thổi vì sông quá rộng. Đó là lý do tại sao các cha ngại cho các chú đi tắm sông vì sợ các chú chết đuối giữa dòng nước mênh mêng.

Người Kitô hữu cũng có một dòng sông để nhớ về. Đó là dòng sông Giođan, nơi ông Gioan làm phép rửa cho Chúa Giêsu. Thoạt đầu ông Gioan ngần ngại không dám rửa tội cho Chúa Giêsu vì ông biết Ngài là Đấng vô tội nên không cần phải thống hối và xin ơn tha tội. Nhưng chính Chúa Giêsu muốn nên giống những người mà Ngài đến để cứu rỗi nên đã khuyến khích ông Gioan làm phép rửa cho Ngài. Đây là cơ hội để Thiên Chúa biểu tỏ chính Ngài qua Chúa Giêsu vì sau khi từ dòng sông bước lên Chúa Giêsu Thấy “*Thánh Thần Chúa ngự xuống như một bồ câu và đậu trên Người. Và ngay lúc ấy, có tiếng từ trời phán: “Này là con yêu dấu của Ta. Con đẹp lòng Ta”*”.

Qua bí tích rửa tội chúng ta cũng trở thành con cái yêu dấu của Cha trên trời. Chúng ta được thánh tẩy bằng nước và được khai sáng bởi Chúa Thánh Thần. Dòng nước sông Giođan mà chúng ta được chìm xuống chính là giếng nước ngày chúng ta lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Qua giếng nước này sự sống tự nhiên của chúng ta được chìm vào trong nước và bắt đầu cuộc tái sinh để tỏa ra ánh sáng trong cùng một hướng chiếu như của Chúa Giêsu vì Bí tích Rửa tội kết hợp chúng ta với Ngài, và trong sự kết hợp này chúng ta tìm được sức mạnh để thực thi sứ mệnh ‘*làm muối men cho đời*’ như chính Ngài đã truyền dạy. Như thế, Bí tích Rửa tội chẳng những ban cho chúng ta đặc ân được trở nên con cái Chúa, mà nó còn trao cho chúng ta sứ mạng xây dựng vương quốc của Thiên Chúa – đó là vương quốc của công bằng, yêu thương, chữa lành, giải phóng...

Vì thế, trong ngày lễ Chúa Giêsu chịu phép rửa hôm nay, chúng ta hãy cầu xin Chúa cho chúng ta nhận ra căn tính Kitô của mình trong Bí tích Rửa tội, để chúng ta cũng được nghe những lời từ trời phán rằng: *Này là các con cái yêu dấu của Ta. Các con đẹp lòng Ta.*

Làm đẹp lòng Cha chính là làm theo ý Cha. Mà ý của Chúa Cha là “*Nước cha trị đến. Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời*”, có nghĩa là Cha muốn chúng ta làm cho vương quốc của Ngài lan rộng mãi cho đến cùng trời cuối đất.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh